

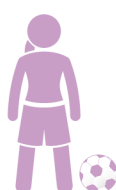
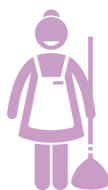

MARÇ

**DIA INTERNACIONAL
DE LA DONA**

**DONA HAVIES DE SER.
SÍ, LLIURE, FORTA I
ORGANITZADA**

**DONA HAVIES DE SER.
SÍ, LLIURE, FORT I
ORGANITZADA**

Com cada **8 de març**, commemorem la lluita de les dones que han conquerit drets, a través de resistència, organització i lluites històriques. Aquest any, ens centrem en una frase que estem cansades d'escoltar i que ha estat utilitzada per menysprear-nos i desacreditar-nos en base a criteris associats al nostre gènere. Hem sentit massa vegades la frase **"Dona haves de ser"**. Davant d'aquesta afirmació sexista, basada en rols i estereotips de gènere, responem: **"Sí, lliure, forta i organitzada"**.

Ser dona, avui dia, continua sent sinònim de discriminació, desigualtat i tracte diferenciat pel simple fet de ser-ho. En el pla laboral, la parcialitat, la precarietat i la discriminació continuen sent una constant per a les dones. Perquè continuem cobrant menys, assumint més cures, ocupant menys espais de poder i patint més violència que va des de la violència simbòlica, fins a les agressions i l'assetjament sexual o per raó de sexe. Sabem que aquests problemes no són casos aïllats. Per això, davant d'aquestes condicions, responem de manera organitzada. L'acció col·lectiva és la resposta sindical que trobem per denunciar aquests problemes estructurals que no només ataquen una, ens laceren a totes.

Les dones som majoria als sectors més precaritzats: atenció a la dependència, ajuda a domicili, cures, neteja, treball de la llar, comerç, intervenció social. Sectors essencials, però infravalorats, en què la parcialitat, la temporalitat, els salaris baixos i la manca de reconeixement encara són la norma. No és casualitat que les pitjors condicions de treball s'ubiquin als sectors més feminitzats, és conseqüència directa d'un sistema patriarcal que posa en un segon pla els drets de les dones i que s'aprofita del treball invisible i mal pagat.

Les bretxes de gènere no són estadístiques per analitzar periòdicament, són part de la nostra vida quotidiana, que de forma sistemàtica actuen en la immensa majoria dels casos en contra de les nostres condicions de vida. Ser dona, actualment, implica pensions més baixes, contractes més curts i amb pitjors condicions, promocions que gairebé mai no arriben a les nostres vides laborals. El sostre de vidre i el terra enganxós són, avui dia, perennes acompanyants del nostre exercici professional. Els costos de la maternitat, i de les cures en general, continuen sent molt alts per a nosaltres. A més que la nostra trajectòria laboral està plena de situacions en què hem de demostrar el nostre valor i la nostra capacitat davant d'un mercat laboral que sospita permanentment sobre les nostres competències. Davant d'aquest context, exigim igualtat, no només en el pla formal, sinó en el pla material. No volem mesures superficials, sinó mesures estructurals que reformin un sistema que ens oprimeix.

Reivindiquem la corresponsabilitat. Les cures sostenen la nostra societat i la nostra economia i continuen recaient majoritàriament sobre nosaltres. Exigim polítiques públiques integrals, a més de compromís social en la distribució de les tasques de cura. Necessitem que els homes s'impliquin veritablement. No volem conciliar i cuidar a costa de la nostra salut o la nostra carrera professional.

Des de la **USOC**, sostenim que no hi ha feina decent sense igualtat real. Som conscients de la responsabilitat que tenim des de l'acció sindical, on és fonamental incorporar la perspectiva de gènere. La negociació col·lectiva és essencial per poder transformar la realitat de les dones al món laboral i els plans d'igualtat són i han de ser eines de transformació a les empreses i no només un requisit legal. La **USOC** està fent el seu treball en la negociació, ara necessitem que hi hagi voluntat en la seva implantació i se'n garanteixi el compliment. Per això, és fonamental comptar amb una Inspecció de Treball sòlida, per a la qual demanem més recursos, que li permetin fer una supervisió eficaç.

Aquest **8 de març**, reivindiquem drets laborals amb perspectiva de gènere, exigim ocupació digna, salaris justos, pensions suficients i una vida lliure de violències. Creiem fermament que les cures són un dret humà, cosa que es tradueix en cuidar i rebre cures. Considerem que el paradigma de les cures s'ha de transformar i les seves càrregues s'han de redistribuir de manera equitativa; les cures no han de continuar sent a càrrec de les dones.

A la **USOC**, reivindiquem la força del col·lectiu enfront de l'individualisme, ja que és col·lectivament com hem materialitzat drets per a les dones, els quals avui dia es veuen amenaçats per una agenda política internacional que pretén una clara regressió. Davant d'això, només organitzades podem garantir que no es faci ni un pas enrere en els drets que hem aconseguit.

*Per tot això, quan ens diguin "dona haves de ser", respondrem amb orgull:
Sí. Dona. Lliure, forta i organitzada.*

USOC
UNIO SINDICAL OBRERA DE CATALUNYA
#DonaHavesDeSer